

7.6.2012

Dnr 4248/4/10

Beslutsfattare: Justitieombudsman Petri Jääskeläinen

Föredragande: Äldre justitieombudsmannasekreterare Håkan Stoor

ÖVERLÅTELSE AV AVLIDEN PERSONS SOCIALVÅRDSHANDLINGAR TILL ANHÖRIG VAINAJAN SOSIAALIHUOLLON ASIAKIRJOJEN LUOVUTTAMINEN LÄHIOMAISELLE

1 KLAGOMÅLET

A (klaganden) bad i ett brev, daterat 29.11.2010 justitieombudsmannen (JO) undersöka förfarandet inom äldreomsorgen i X. Klagomålet avser vården av klagandens mor, B, år 2005-2008 och behandlingen av klagandens begäran om att få tillgång till myndighetshandlingar om modern.

2 UTREDNING

- - -

3 AVGÖRANDE

Jag anser att socialförvaltningen i X försummat sina skyldigheter vid behandlingen av A:s begäran om handlingar på det sätt som närmare framgår nedan (avsnitt 3.1)

Jag inte undersökt klagomålet till övriga delar (avsnitt 3.2).

3.1 Behandlingen av begäran om handlingar

3.1.1 Händelseförloppet

Klaganden och hennes bror ansökte 6.3.2009 hos socialförvaltningen i X om att i egenskap av parter få journaler från hemtjänsten och hemsjukvården, - - -.

Äldreomsorgschefen bad i ett brev, daterat 26.3.2009, sökandena komplettera sin ansökan med motiveringar av vilka framgår för vilket ändamål handlingarna behövdes, exempelvis om det gäller ersättningar eller annat yrkande som gäller berörda myndigheter.

Klaganden riktade 10.9.2010 en ny ansökan till äldreomsorgschefen och socialnämnden. Klaganden och hennes bror önskade få kopior av alla handlingar som gällde modern "för att för-

stå varför och när fel begåtts. Misstanke är skäl nog och för ÅHS [Ålands hälso- och sjukvård, tillägg här] har detta inte varit problem.”

Enligt socialdirektörens utredning har klaganden inte fått något svar på sin ansökan 10.9.2010. Till denna del medges fel i förfarandet.

Beträffande själva rätten till handlingarna anser förvaltningen fortsättningsvis att klaganden inte har kunnat motivera för vilket ändamål uppgifterna behövs. Därför har handlingarna inte kunnat lämnas ut, eftersom bestämmelsen i 26 § 2 mom. 2 punkten i offentlighetslagen, som förvaltningen anser vara tillämplig, inte uppfylls. Enligt denna bestämmelse får en myndighet utan hinder av sekretessbestämmelserna lämna ut uppgifter för att en ersättning eller något annat yrkande som ska handhas av den myndighet som lämnar ut uppgiften ska kunna genomföras. Förvaltningen framhåller att ren nyfikenhet eller släktskap räcker inte för att få uppgifter om en avliden person.

3.1.2

Rätten att ta del av handlingar som gäller klagandens mor

Lagen om klientens ställning och rättigheter inom socialvården (812/2000, nedan *klientlagen*), som också med vissa avvikelser gäller på Åland,¹ innehåller inte någon särskild bestämmelse om rätten att ta del av handlingar som gäller en avliden person. Enligt min mening kan frågan dock bedömas enligt principerna om s.k. partsoffentlighet (se Högsta förvaltningsdomstolen 1994 A 7) och genom en analog tillämpning av den specialbestämmelse som ingår i lagen om patientens ställning och rättigheter (785/1992, nedan *patientlagen*), som också med vissa avvikelser gäller på Åland.²

I 11 § 1 mom. i klientlagen anges följande om partsoffentlighet:

Klientens och dennes lagliga företrädares rätt att i egenkap av part få uppgifter och rätt att ta del av en handling som gäller klienten själv bestäms enligt 3 kap. lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Bestämmelser om förfarandet vid utlämnande av uppgifter ur en handling ingår i nämnda lags 4 kap. och bestämmelser om ändringssökande i dess 33 §.

Den nyss nämnda bestämmelsen ska på Åland tillämpas på följande sätt enligt 2 c § 1 mom. 2 punkten i landskaplagen (1995:101) om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om socialvård:

2c §. (2003/79) Bestämmelserna om klientens rättigheter och skyldigheter i 2 kap. lagen om klientens ställning och rättigheter inom socialvården gäller i landskapet med följande avvikelser: (...)

¹ Landskapslagen (1995:101) om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om socialvård.

² Landskapslagen (1993:61) om tillämpning i landskapet Åland av lagen om patientens ställning och rättigheter.

2) Hänvisningarna i lagens 11 § om rätten för en klient eller dennes företrädare att ta del av uppgifter skall i landskapet avse 13-15b §§ samt 21 § landskapslagen om allmänna handlingars offentlighet. Den begränsning av rätten att ta del av uppgifter som följer av hänvisningen i lagens 11 § 3 mom. till bestämmelser i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet skall dock vara tillämplig i landskapet.

Av bestämmelsen framgår att rätten att få tillgång till handlingarna ska bedömas enligt landskapslagen om allmänna handlingars offentlighet (1977:72, nedan *Ålands offentlighetslag*), inte lagen om allmänna handlingars offentlighet (621/1999, nedan *rikets offentlighetslag*), som förvaltningen hänvisar till i sin utredning.

I Ålands offentlighetslag stadgas följande om partsoffentlighet (14 § 2 mom.):

(Utan hinder av vad som stadgas eller förordnas om handlingars hemlighållande), bör enskild av myndighet erhålla utslag, beslut eller annat avgörande, i vilket han, antingen själv eller såsom laga företrädare för annan, har rätt att söka ändring, eller som eljest berör hans rätt såsom sökande, klagande eller annan part eller laga företrädare för sådan. Detsamma gäller i sådant ärende även annan handling än avgörandet

Den i inledningen nämnda bestämmelsen i patientlagen (13 § 3 mom. 5 punkten) lyder på följande sätt:

(Utan hinder av sekretess får lämnas) uppgifter om den hälso- och sjukvård som en avlidne person fått under sin livstid på motiverad skriftlig ansökan till den som behöver uppgifterna för att utreda eller tillgodose viktiga intressen eller rättigheter i den mån uppgifterna är nödvändiga för detta ändamål; mottagaren får inte använda eller lämna uppgifterna vidare för något annat ändamål.

Av de ovanstående bestämmelserna framgår, att sökanden bör kunna visa att han eller hon har ett tillräckligt intresse av handlingarna. I patientlagens förarbeten (RP 181/1999) anges detta på följande sätt:

För att uppgifterna skall erhållas behövs det således något intresse som kan motiveras på ett objektivt sett och skall anses väsentligt. Enbart nyfikenhet är däremot inte en tillräcklig grund för att få uppgifter. Uppgifterna kan lämnas endast på skriftlig ansökan där behovet att få uppgifterna motiveras. Det kan bli aktuellt att lämna uppgifter t.ex. om någon nära anhörig till den avlidne vill låta reda ut om något fel har begåtts i samband med den vård den avlidne fick före sin död.

Socialförvaltningen har således haft rätt att förutsätta att klaganden motiverar sin ansökan, så som framgår av brevet 26.3.1999. I motsats till vad som anförs i utredningen anser jag emellertid att motiveringarna i klagandens nya ansökan 10.9.2010 är tillräckliga. Av ansökan framgår att klaganden ville ha handlingarna för att utreda om fel begåtts i vården av modern, av vilket framgår att det inte rörde sig om ren nyfikenhet. Jag anser att man inte kan ställa alltför höga krav på motiveringarna då en anhörig vill utreda eventuella vårdfel, utan här kan en misstanke vara tillräcklig, såsom klaganden framhåller i sin ansökan.

Jag vill dock framhålla att en misstanke om vårdfel inte automatiskt ger sökanden rätt till alla sekretessbelagda handlingar om den avlidna, utan myndigheten har en viss prövningsrätt att åtminstone inledningsvis bedöma vilka handlingar som är nödvändiga för det ändamål som sökanden anger. Denna prövningsrätt bör dock utövas återhållsamt, eftersom myndigheten annars kunde undanhålla handlingar som ur dess synvinkel är ofördelaktiga. Jag vill i detta sammanhang betona myndighetens skyldighet att hjälpa sökanden att precisera sin begäran på lämpligt sätt.

Sammanfattningsvis anser jag således att socialförvaltningen har ställt för höga krav på motiveringarna. Jag vill dock framhålla att denna fråga i sista hand avgörs av domstol, enligt vad som framgår närmare av följande avsnitt.

3.1.3

Förfarandet vid utlämnande av handlingar

I den ovan nämnda bestämmelsen i landskaplagen om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om socialvård anges att hänvisningen i 11 § i klientlagen om "rätten ... att ta del av uppgifter" (1 mom. 1 meningen) ska bedömas enligt Ålands offentlighetslag. Av bestämmelsen framgår inte om "bestämmelser om förfarandet vid utlämnande av uppgifter ur en handling" (1 mom. 2 meningen) också ska bedömas enligt Ålands offentlighetslag, eller om rikets offentlighetslag ska tillämpas till denna del, så som det står i klientlagen (se ovan). Eftersom landskapet har lagstiftningsbehörighet på socialvårdsområdet och i fråga om kommunernas förvaltning, anser jag att Ålands offentlighetslag ska tillämpas också på förfarandet.

Enligt 21 § i Ålands offentlighetslag gäller följande:

Vägrar vederbörande tjänsteman tillhandahålla handling enligt denna lag, äger sökande därom utverka myndighetens avgörande. Över sådant avgörande samt över myndighets vägran att lämna uppgift ur betänkande enligt 6 § 2 mom. har sökanden rätt att anföra besvär i den ordning, som i allmänhet gäller för ändringssökande i myndighetens beslut. Finns ej sådant förfarande för ändringssökande fastställt, skall besvären anföras hos länsstyrelsen. Avgörande av besvär kan överklagas i vanlig ordning för ändringssökande.

Myndigheten är således skyldig att ge sökanden ett överklagbart avgörande om begäran om handlingar inte bifalls. Om socialförvaltningen i detta fall ansåg att klaganden inte hade motiverat sin ansökan 10.9.2010 tillräckligt väl, borde hon ha uppmanats att komplettera motiveringarna och därtill upplysts om sin rätt att få ett överklagbart avgörande. Eftersom social-

förvaltningen i detta fall varken uppmanade henne att komplettera sin ansökan eller gav henne ett överklagbart avgörande, har de enligt min mening förfarit lagstridigt.

Ålands offentlighetslag innehåller inte någon bestämmelse om den tid inom vilken en begäran om myndighetshandlingar ska behandlas. I 20 § i förvaltningslagen för landskapet Åland (2008:9) anges att ett ärende ska behandlas utan ogrundat dröjsmål och såvitt möjligt upptas för avgörande inom tre månader från den dag då ärendet inleddes. Enligt rikets offentlighetslag (14 §) ska en begäran behandlas utan dröjsmål och senast inom två eller i vissa fall högst fyra veckor. Med tanke på att handlingsoffentligheten ingår i de grundläggande fri- och rättigheterna i grundlagen (12 §), anser jag att tidsfristerna i rikets offentlighetslag bör vara riktgivande också på Åland.

I detta fall har klagandens begäran om handlingar 6.3.2009 besvarats 26.3.2009, dvs. tre veckor senare. I belysning av de ovan nämnda principerna kan detta anses vara godtagbart.

Jag vill för tydlighetens skull framhålla att om klagandens ansökan också gällde handlingar som innehades av hälsovårdsmyndigheten, borde ansökan till denna del ha överförts till denna myndighet. Enligt ansökan 10.9.2010 förefaller klaganden dock ha fått dessa handlingar redan år 2009.

3.1.4

Sammanfattning

Sammanfattningsvis anser jag att socialförvaltningen i X försummat sina skyldigheter vid behandlingen av klagandens begäran om handlingar på följande sätt:

- I fråga om ansökan 10.9.2010 ställde förvaltningen enligt min mening för höga krav på motiveringar, trots att det av ansökan framgick för vilket ändamål klaganden behövde handlingarna.
- Klaganden fick inget svar på sin ansökan 10.9.2010. Till denna del var förfarandet lagstridigt.

3.2

- - -

4

ÅTGÄRDER

Jag meddelar socialförvaltningen i Mariehamn min uppfattning om de brister i förfarandet som framgår av avsnitt 3.1 ovan. I detta syfte sänder jag socialdirektören en kopia av mitt beslut.

7.6.2012

Dnr 4248/4/10

Beslutsfattare: Justitieombudsman Petri Jääskeläinen

Föredragande: Äldre justitieombudsmannasekreterare Håkan Stoor

ÖVERLÅTELSE AV AVLIDEN PERSONS SOCIALVÅRDSHANDLINGAR TILL ANHÖRIG VAINAJAN SOSIAALIHUOLLON ASIAKIRJOJEN LUOVUTTAMINEN LÄHIOMAISELLE

1 KLAGOMÅLET

A (klaganden) bad i ett brev, daterat 29.11.2010 justitieombudsmannen (JO) undersöka förfarandet inom äldreomsorgen i X. Klagomålet avser vården av klagandens mor, B, år 2005-2008 och behandlingen av klagandens begäran om att få tillgång till myndighetshandlingar om modern.

2 UTREDNING

- - -

3 AVGÖRANDE

Jag anser att socialförvaltningen i X försummat sina skyldigheter vid behandlingen av A:s begäran om handlingar på det sätt som närmare framgår nedan (avsnitt 3.1)

Jag inte undersökt klagomålet till övriga delar (avsnitt 3.2).

3.1 Behandlingen av begäran om handlingar

3.1.1 Händelseförloppet

Klaganden och hennes bror ansökte 6.3.2009 hos socialförvaltningen i X om att i egenskap av parter få journaler från hemtjänsten och hemsjukvården, - - -.

Äldreomsorgschefen bad i ett brev, daterat 26.3.2009, sökandena komplettera sin ansökan med motiveringar av vilka framgår för vilket ändamål handlingarna behövdes, exempelvis om det gäller ersättningar eller annat yrkande som gäller berörda myndigheter.

Klaganden riktade 10.9.2010 en ny ansökan till äldreomsorgschefen och socialnämnden. Klaganden och hennes bror önskade få kopior av alla handlingar som gällde modern "för att för-

stå varför och när fel begåtts. Misstanke är skäl nog och för ÅHS [Ålands hälso- och sjukvård, tillägg här] har detta inte varit problem.”

Enligt socialdirektörens utredning har klaganden inte fått något svar på sin ansökan 10.9.2010. Till denna del medges fel i förfarandet.

Beträffande själva rätten till handlingarna anser förvaltningen fortsättningsvis att klaganden inte har kunnat motivera för vilket ändamål uppgifterna behövs. Därför har handlingarna inte kunnat lämnas ut, eftersom bestämmelsen i 26 § 2 mom. 2 punkten i offentlighetslagen, som förvaltningen anser vara tillämplig, inte uppfylls. Enligt denna bestämmelse får en myndighet utan hinder av sekretessbestämmelserna lämna ut uppgifter för att en ersättning eller något annat yrkande som ska handhas av den myndighet som lämnar ut uppgiften ska kunna genomföras. Förvaltningen framhåller att ren nyfikenhet eller släktskap räcker inte för att få uppgifter om en avliden person.

3.1.2

Rätten att ta del av handlingar som gäller klagandens mor

Lagen om klientens ställning och rättigheter inom socialvården (812/2000, nedan *klientlagen*), som också med vissa avvikelser gäller på Åland,¹ innehåller inte någon särskild bestämmelse om rätten att ta del av handlingar som gäller en avliden person. Enligt min mening kan frågan dock bedömas enligt principerna om s.k. partsoffentlighet (se Högsta förvaltningsdomstolen 1994 A 7) och genom en analog tillämpning av den specialbestämmelse som ingår i lagen om patientens ställning och rättigheter (785/1992, nedan *patientlagen*), som också med vissa avvikelser gäller på Åland.²

I 11 § 1 mom. i klientlagen anges följande om partsoffentlighet:

Klientens och dennes lagliga företrädares rätt att i egenkap av part få uppgifter och rätt att ta del av en handling som gäller klienten själv bestäms enligt 3 kap. lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Bestämmelser om förfarandet vid utlämnande av uppgifter ur en handling ingår i nämnda lags 4 kap. och bestämmelser om ändringssökande i dess 33 §.

Den nyss nämnda bestämmelsen ska på Åland tillämpas på följande sätt enligt 2 c § 1 mom. 2 punkten i landskaplagen (1995:101) om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om socialvård:

2c §. (2003/79) Bestämmelserna om klientens rättigheter och skyldigheter i 2 kap. lagen om klientens ställning och rättigheter inom socialvården gäller i landskapet med följande avvikelser: (...)

¹ Landskapslagen (1995:101) om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om socialvård.

² Landskapslagen (1993:61) om tillämpning i landskapet Åland av lagen om patientens ställning och rättigheter.

2) Hänvisningarna i lagens 11 § om rätten för en klient eller dennes företrädare att ta del av uppgifter skall i landskapet avse 13-15b §§ samt 21 § landskapslagen om allmänna handlingars offentlighet. Den begränsning av rätten att ta del av uppgifter som följer av hänvisningen i lagens 11 § 3 mom. till bestämmelser i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet skall dock vara tillämplig i landskapet.

Av bestämmelsen framgår att rätten att få tillgång till handlingarna ska bedömas enligt landskapslagen om allmänna handlingars offentlighet (1977:72, nedan *Ålands offentlighetslag*), inte lagen om allmänna handlingars offentlighet (621/1999, nedan *rikets offentlighetslag*), som förvaltningen hänvisar till i sin utredning.

I Ålands offentlighetslag stadgas följande om partsoffentlighet (14 § 2 mom.):

(Utan hinder av vad som stadgas eller förordnas om handlingars hemlighållande), bör enskild av myndighet erhålla utslag, beslut eller annat avgörande, i vilket han, antingen själv eller såsom laga företrädare för annan, har rätt att söka ändring, eller som eljest berör hans rätt såsom sökande, klagande eller annan part eller laga företrädare för sådan. Detsamma gäller i sådant ärende även annan handling än avgörandet

Den i inledningen nämnda bestämmelsen i patientlagen (13 § 3 mom. 5 punkten) lyder på följande sätt:

(Utan hinder av sekretess får lämnas) uppgifter om den hälso- och sjukvård som en avlidne person fått under sin livstid på motiverad skriftlig ansökan till den som behöver uppgifterna för att utreda eller tillgodose viktiga intressen eller rättigheter i den mån uppgifterna är nödvändiga för detta ändamål; mottagaren får inte använda eller lämna uppgifterna vidare för något annat ändamål.

Av de ovanstående bestämmelserna framgår, att sökanden bör kunna visa att han eller hon har ett tillräckligt intresse av handlingarna. I patientlagens förarbeten (RP 181/1999) anges detta på följande sätt:

För att uppgifterna skall erhållas behövs det således något intresse som kan motiveras på ett objektivt sett och skall anses väsentligt. Enbart nyfikenhet är däremot inte en tillräcklig grund för att få uppgifter. Uppgifterna kan lämnas endast på skriftlig ansökan där behovet att få uppgifterna motiveras. Det kan bli aktuellt att lämna uppgifter t.ex. om någon nära anhörig till den avlidne vill låta reda ut om något fel har begåtts i samband med den vård den avlidne fick före sin död.

Socialförvaltningen har således haft rätt att förutsätta att klaganden motiverar sin ansökan, så som framgår av brevet 26.3.1999. I motsats till vad som anförs i utredningen anser jag emellertid att motiveringarna i klagandens nya ansökan 10.9.2010 är tillräckliga. Av ansökan framgår att klaganden ville ha handlingarna för att utreda om fel begåtts i vården av modern, av vilket framgår att det inte rörde sig om ren nyfikenhet. Jag anser att man inte kan ställa alltför höga krav på motiveringarna då en anhörig vill utreda eventuella vårdfel, utan här kan en misstanke vara tillräcklig, såsom klaganden framhåller i sin ansökan.

Jag vill dock framhålla att en misstanke om vårdfel inte automatiskt ger sökanden rätt till alla sekretessbelagda handlingar om den avlidna, utan myndigheten har en viss prövningsrätt att åtminstone inledningsvis bedöma vilka handlingar som är nödvändiga för det ändamål som sökanden anger. Denna prövningsrätt bör dock utövas återhållsamt, eftersom myndigheten annars kunde undanhålla handlingar som ur dess synvinkel är ofördelaktiga. Jag vill i detta sammanhang betona myndighetens skyldighet att hjälpa sökanden att precisera sin begäran på lämpligt sätt.

Sammanfattningsvis anser jag således att socialförvaltningen har ställt för höga krav på motiveringarna. Jag vill dock framhålla att denna fråga i sista hand avgörs av domstol, enligt vad som framgår närmare av följande avsnitt.

3.1.3

Förfarandet vid utlämnande av handlingar

I den ovan nämnda bestämmelsen i landskaplagen om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om socialvård anges att hänvisningen i 11 § i klientlagen om "rätten ... att ta del av uppgifter" (1 mom. 1 meningen) ska bedömas enligt Ålands offentlighetslag. Av bestämmelsen framgår inte om "bestämmelser om förfarandet vid utlämnande av uppgifter ur en handling" (1 mom. 2 meningen) också ska bedömas enligt Ålands offentlighetslag, eller om rikets offentlighetslag ska tillämpas till denna del, så som det står i klientlagen (se ovan). Eftersom landskapet har lagstiftningsbehörighet på socialvårdsområdet och i fråga om kommunernas förvaltning, anser jag att Ålands offentlighetslag ska tillämpas också på förfarandet.

Enligt 21 § i Ålands offentlighetslag gäller följande:

Vägrar vederbörande tjänsteman tillhandahålla handling enligt denna lag, äger sökande därom utverka myndighetens avgörande. Över sådant avgörande samt över myndighets vägran att lämna uppgift ur betänkande enligt 6 § 2 mom. har sökanden rätt att anföra besvär i den ordning, som i allmänhet gäller för ändringssökande i myndighetens beslut. Finns ej sådant förfarande för ändringssökande fastställt, skall besvären anföras hos länsstyrelsen. Avgörande av besvär kan överklagas i vanlig ordning för ändringssökande.

Myndigheten är således skyldig att ge sökanden ett överklagbart avgörande om begäran om handlingar inte bifalls. Om socialförvaltningen i detta fall ansåg att klaganden inte hade motiverat sin ansökan 10.9.2010 tillräckligt väl, borde hon ha uppmanats att komplettera motiveringarna och därtill upplysts om sin rätt att få ett överklagbart avgörande. Eftersom social-

förvaltningen i detta fall varken uppmanade henne att komplettera sin ansökan eller gav henne ett överklagbart avgörande, har de enligt min mening förfarit lagstridigt.

Ålands offentlighetslag innehåller inte någon bestämmelse om den tid inom vilken en begäran om myndighetshandlingar ska behandlas. I 20 § i förvaltningslagen för landskapet Åland (2008:9) anges att ett ärende ska behandlas utan ogrundat dröjsmål och såvitt möjligt upptas för avgörande inom tre månader från den dag då ärendet inleddes. Enligt rikets offentlighetslag (14 §) ska en begäran behandlas utan dröjsmål och senast inom två eller i vissa fall högst fyra veckor. Med tanke på att handlingsoffentligheten ingår i de grundläggande fri- och rättigheterna i grundlagen (12 §), anser jag att tidsfristerna i rikets offentlighetslag bör vara riktgivande också på Åland.

I detta fall har klagandens begäran om handlingar 6.3.2009 besvarats 26.3.2009, dvs. tre veckor senare. I belysning av de ovan nämnda principerna kan detta anses vara godtagbart.

Jag vill för tydlighetens skull framhålla att om klagandens ansökan också gällde handlingar som innehades av hälsovårdsmyndigheten, borde ansökan till denna del ha överförts till denna myndighet. Enligt ansökan 10.9.2010 förefaller klaganden dock ha fått dessa handlingar redan år 2009.

3.1.4

Sammanfattning

Sammanfattningsvis anser jag att socialförvaltningen i X försummat sina skyldigheter vid behandlingen av klagandens begäran om handlingar på följande sätt:

- I fråga om ansökan 10.9.2010 ställde förvaltningen enligt min mening för höga krav på motiveringar, trots att det av ansökan framgick för vilket ändamål klaganden behövde handlingarna.
- Klaganden fick inget svar på sin ansökan 10.9.2010. Till denna del var förfarandet lagstridigt.

3.2

- - -

4

ÅTGÄRDER

Jag meddelar socialförvaltningen i Mariehamn min uppfattning om de brister i förfarandet som framgår av avsnitt 3.1 ovan. I detta syfte sänder jag socialdirektören en kopia av mitt beslut.

